

трудеше да разгледва трапезата, да не би да се е раздало неравно или немарливо; а колкото за пиението споредъ както сми казали бѣше доста мударъ. Александръ Великий обаче, макаръ въ другитѣ нѣща бѣше най благоугоднийтъ отъ всичкитѣ царие относително дружелюбието, и не бѣше лишенъ отъ коя да е дарба, обаче, въ врѣме на пирувание поради меланхолическото си състояние ставаше отвратителенъ, и извънреденъ воененъ, а самъ се прѣдаваше на хвалбитѣ и подлизуркитѣ на лѣскателитѣ; тъй щото даже най-добритѣ и най-полезнитѣ лица, които присѣдствуваха се смущаваха, защото нито искаха да се похвалятъ отъ лѣскателитѣ че ужъ сж много достойни, нито пакъ обичаха да бждатъ по-долни отъ колкото струваха; защото едното имъ се виждаше че бѣше нѣщо гнусно, а другото мислеха че бѣше доста опасно за тѣхъ. А слѣдъ пиение на вино въ врѣме на пирувание като щѣше да се окжпи, послѣ си лѣгаше, но спѣше обикновено до срѣдъ день; а по нѣкогашъ и цѣль день.

678 Александръ обаче, бѣше въздържателенъ и отъ разни вида ястия, тъй щото когато му испращаша най-необикновеннитѣ морски други произведения, или риби, испращаше ги на всякой отъ приятелитѣ си, а много пжти даже за себе си не упазваше. Прочее, вечерата на царъ Александра всякой пжтъ бѣше великолепа, а разноскитѣ ѣ се умножаваха споредъ неговото благодѣнствие, та най-послѣ достигна до десетъ хиляди лева.